

Nem bírom tovább azokat a borzalmat elviselni, melyek minden éjjel elfognak. Mivel nem látok már magam előtt semmi reménységet és pénzem fogytán van, elhatároztam, hogy ma éjjel a fedélzetről a vízbe ugrom. Tudom, hogy életedet megzavartam, de remélem, hogy egy napon meg fogsz nekem bocsátani. Utolsó szerelmes üdvözléssel a Te

H-od.

Ezt a kártyát — folytatta a detektív-felügyelő — Crippen kezításkájában találtam. Kétségtelen, hogy ez a Crippen írása. De itt van egy másik kártya, melyből azt lehet gyanítani, hogy Crippen szeretőjével együtt akart öngyilkos lenni. A kártyán Crippen írásával ez áll:

Várjunk-e még éjjel tíz-tizenegyre óráig? Ha nem, hát meddig?

Erről a kártyáról Crippen nem akar fölvilágosítást adni. A detektív-felügyelő aztán elmondotta még, hogy mikor a „Megantic“ hajón jöttek vissza Londonba, Crippen arra kérte őt, engedje meg, hogy találkozhassék miss Le Neve-vel.

— Elfogatásom óta — mondotta Crippen a detektív-felügyelőnek — nem láttam miss Le Nevet. Nem tudom hova fognak fejlődni a dolgok; lehet, hogy minden jól fog menni, lehet, hogy rosszul. Talán sohasem fogom látni őt és ezért kérem, engedje meg, hogy találkozhassam vele. Nem fogok vele beszélni, csak épen látni akarom. Egyedüli vigaszom volt a nehéz napokban.

Dew nem engedte meg a találkozást és Crippen csak Liverpoolból Londonba jövet, a vasúton láthatta rövid ideig miss Le Nevet.

Newton ügyvéd kérdéseire a detektív-felügyelő azt válaszolta, hogy Crippen elfogatása óta teljesen nyugódt volt.

Az elnök ezután hétfőre halasztotta a tárgyalás folytatását.

Miss Le Neve atyja.

A tárgyalás alatt érdekes epizód történt. Mikor Miss Le Neve atyja a tanúk padjára lépett, kijelentette, hogy beszélni kíván leányával. A leány védőügyvédje ellenezte ezt. A védőügyvéd és az apa között ekkor heves szóváltás támadt. A detektív-felügyelő ekkor azt ajánlotta, hogy kérdezzék meg Miss Le Nevet, akar-e beszélni atyjával. A leány kijelentette, hogy csak akkor beszél apjával, ha az a történetekről nem tesz említést. Ezt megígérte az apa és a találkozás megtörtént.

Mikor a tárgyalás végével Miss Le Neve szülei egy oldalajtón távozni akartak a törvényszéki épületből, a tömeg fölismerte őket és zajosan tüntetett ellenük. Kénytelenek voltak egy korcsmába menekülni, ahonnan a rendőrség védelme alatt kocsira szállottak és a tömeg újabb zajos tüntetése közben hazahajítottak.

A telegrafon

— Új vívmány a technikában. —

(Saját tudósítónktól.) A múlt héten fejezték be Kopenhágában a nemzetközi mérnök-kongresszust, amelyen Poulsen Waldemár, az ismert nevű dán mérnök és föltaláló óriási sikereket ért el legújabb találmányával, a telegrafonnal. A kongresszuson minden szónok anyanyelvén beszélt és így sok bajjal járt volna a nagy tudományos értékeket adó beszédeknek gyorsírással való megörökítése. A nagy munkát megnehezítette volna az is, hogy a beszédek gyorsíráshoz és visszaadásához nagy adag műszaki tudás is kellett volna. A nehézségek elhárítására a kongresszusi tanácskozások megkezdése előtt Poulsen mérnök ajánlotta, hogy gyorsírók helyett az ő telegrafonját használják a beszédek megörökítésére. A kongresszus ehez hozzájárult és most, a nagyjelentőségű tanácskozások befejezése után arról értesítenek, hogy Poulsen legújabb találmánya a gyakorlatban teljesen bevált, beszélgetések, sőt egész szónoki beszédek megörökítésére föltétlenül alkalmas.

A telegrafon teljesen egyszerű készülék, használatához alig kell több szakértelem, mint a telefon és a fonográf használatához. Kereskedőknél különösen azért van nagy jelentősége, mert ha nem találják a lakásán, a telegrafon a vidékről jött üzenetet fölveszi és a szerkezet megindítása után nyomban visszaadja. A telegrafon a beszédet évekig megőrzi, ami a kereskedelmi élet szempontjából újabb jelentőséget ad a kitűnő készüléknek. A telefon kagylójában, amelyet beszélgetés alkalmával

a fülhöz kell tartani, elektromágnes van. A telegrafonnál azonban a kagylót nem tartjuk a fülhöz, hanem megfelelő berendezés segítségével hosszú, zongorahur-vastagságú acéldrótot húzunk az elektromágnesen keresztül. Amely mértékben gerjesztődik az elektromágnes a beszélgetés alkalmával, olyan mértékben mágnesesedik a rajta áthaladó acéldrót. Ez az acéldrót aztán az egész beszélgetést mágnesesség alakjában fölfogja és évekig is megőrzi.

A kopenhágai kongresszuson elővígyszerből minden szószék elé két telegrafont tettek, amelyek mindegyike tíz perces beszélgetés fölvételére alkalmas acéldróttal volt felszerelve. Először az első telegrafont kapcsolták be. Amikor ennek drótja „lefutott“, egy egyszerű átváltó segítségével rögtön a másik készüléket hozták működésbe. Ily módon teljes tíz percnyi idő volt a lefutott acéldrótnak újjal való kicserélésére és a beszéd folytatásához fölvételéhez való előkészítésre. A drótokat azután sorrendben elrakták. Később e beszédeket szakértő mérnökök „lehallgatták“, papírra vetették és kitűnt, hogy a beszédeket nemcsak szó szerint hűen, de tartalmilag is tökéletesen adja vissza a telegrafon.

Hogy mily hatalmas munkát végzett a telegrafon a kongresszus alkalmával, legjobban kiviláglik abból, hogy az összes beszédek mintegy negyven óráig tartottak és az összes beszédeket a telegrafonnal vették föl. A fölhasznált drótok hossza összesen kétszázötven kilométer.

Alig kezdték Edison találmányát, a fonográfot az irodai használatra átvinni, amidőn a főnök a gyorsíró helyett a „gépnék“ diktálta fontos intézkedéseit, máris kiszorítja egy újabb, tökéletesebb, főleg egyszerűbb készülék a korszakalkotó gramofont. Ez a telegrafon, amely hűebben, tisztábban és olcsóbban adja vissza és örökíti meg a hangot, a beszélgetést, a szónokok beszédjét.

Hadüzenet Görögországnak?

Késő éjszaka Szalonikiból kalandoshangu távirat érkezik, amely bizonyára óriási konsternációt fog kelteni egész Európában, anélkül, hogy hitelességében egy pillanatra is hinni lehetne. A távirat szerint Mehmed Sefket pasa, török hadügyminiszter négy tartalékos hadosztály sürgős mozgósítását rendelte el és evvel kapcsolatosan hire futott, hogy Törökország még a holnap nap folyamán megüzeni Görögországnak a háborút. A porta el van szánva, hogy abban az esetben, ha a Görögország ellen való akció sikerre vezet, leszámol Bulgáriával is.

Ezekben a percekben ezt a vészjósló híradást ellenőrizni lehetetlen. Gyanússá teszi némileg a táviratot, hogy Szalonikiból jön, ámbar a kikötőváros a centruma az ifjutórokoknak, akik jól vannak értesülve az új éra minden szándékáról. Annyi bizonyos, hogy Törökország minden irányban és minden módon fölkészült az esetleges háborúra. Az utóbbi időben, meglehetősen csendben, rengeteg megrendelés érkezett Konstantinápolyból az európai fegyvergyárakhoz és a hadiszerek egyrészét a porta már át is vette. Tegnap is jelentették Londonból, hogy az Armstrong-gyárban több hadihajót akar építtetni a török kormány, amely Törökország jövőjének nézőpontjából a végletekig ragaszkodik Kréta szigetéhez.

Egyébként pedig, ha a szaloniki-i távirat igaznak bizonyul, akkor az európai konstelláció teljes fölfordulásáról van szó. Mert akkor nyilvánvalóvá válik, hogy a porta szakít a védőhatalmakkal. Akkor Hakky bég nagyvezérnek Aehrenthal gróf külügyminiszterrel való találkozására és Berlinben, továbbá Bukarestben tett látogatására azt jelenti, hogy Törökország a négy védőhatalommal szemben Ausztria-Magyarországra és Németországra, továbbá ezeknek a hatalmaknak Romániával kötött titkos egyezségeire támaszkodik és hogy nem is ok nélkül. Mert ha a hadüzenet csakugyan megtörténik, akkor a porta elhatározása kétségkívül megnyerte

Ausztria-Magyarország és Németország előzetes jóváhagyását.

Bizonyos különben, hogy meg kell várni az események fejlődését, mert addig világosan látni nem lehet. Hiszen a nagy eseményt egyetlen kis cáfolat megsemmisítheti holnap. De azért számolni kell a körülményekkel is és különösen azt a viszonyt kell megvizsgálni, ami Romániát fűzi Törökországhoz.

Mikor Hakky basa Romániában járt, konstantinápolyi jelentések ujságolták, hogy Románia egy macedóniai konfliktus esetén a bolgár határra mozgósítaná haderejét, azalatt az ürügy alatt, hogy neki az oláh macedónokat kell megvédenie; ellenszolgáltatás gyanánt a porta elismerné a macedón-oláhokat. A román mozgósítás lekötne a bolgár haderő jelentékeny részét, tehát Törökország dél felé nyugodtan operálhatna.

Azt sem lehet tudni, hogy az Oroszország izolálására irányuló osztrák-magyar-német-olasz-török-román ötösszövetség létre jött-e? Valószínű, hogy Aehrenthal és San Giuliano mai találkozására összefügg ezzel a kérdéssel és épen ezért nem lehetetlen, hogy a szaloniki-i távirat az öröm egy indiszkrét megnyilatkozása és korai is, mert hiszen Oroszország furcsa és hideg magatartást tanúsít már hosszabb idő óta a hármasszövetség ügyeivel szemben.

Mindenesetre izgató és érdekes a hadüzenetről szóló híradás, még abban az esetben is, ha apokrifnek bizonyul. A nyomán ugyanis hirtelen az európai diplomáciának minden elrejtett titkára világosság derül. Ha pedig a hadüzenet csakugyan megtörténik, épenséggel nem kívánatos, de az egész földet megrázó eseményekre lehetünk elkészülve. Váratlanul éri az emberiséget a nagy és véresnek ígérkező robbanás, a Balkán ekszplóziója.

Rejtelmes gyilkosság.

— Egy angol arisztokrata leány titokzatos halála. —

Az angol főúri világot titokzatos gyilkosság tartja izgalomban. Anglia egyik legelőkelőbb családjának leányát, egy milliomos angol lordnak egyetlen örökösét, a különcöseiről országszerte ismert lady Marjorie-Erskinet néhány nap előtt rejtélyes körülmények között meggyilkolták. Az egész londoni detektívkar nagy apparátussal nyomoz a szenzációs gyilkosság ügyében, de hogy mi módon ölték meg az ismert arisztokrata leányt, az még mélységes titok. A gyilkosságról alábbi tudósításunkban számolunk be:

Asimorban az ingoványok között néhány nap előtt női holttestet találtak. Egész héten nyomozott a londoni detektívkar, de csak most derítette ki, hogy a meggyilkolt nő lady Marjorie-Erskine, Bucham lordnak, a milliomos angol főúrnak örököse. Hogy mi módon ölték meg, az még mélységes titok. A leány Asimorban nyaralt egyedül. Juliusban kiegyenlítetté számláját a fogadóban, de komornájáért továbbra is kifizette a lakást, mert maga ment el. Azt mondta a komornának, hogy hosszabb vadászatra indul s nem tudja, mikor tér vissza. Azóta nem látták Asimorban lady Marjorie-Erskinet. Az agnoszkálás ugy sikerült, hogy a leány zsebében megtalálták a fogadó kifizetett számláját. Rablógyilkosságra gondolni sem lehet, hiszen a holt nyakán megvolt a mesés értékű gyöngyör, ujjain a drága gyűrűk és kis táskájában egész vagyon bankjegy. A nyomozás teljes sötétségben tapogatózik.

Lady Marjorie-Erskine harminc éves volt, Ekszcentrikus leány, aki 1904-ben eltűnt a szülői háztól. Akkoriban sokat beszéltek róla, a lapok hasábos tudósításokat közöltek rejté-